

עפ"ת 36864/12/14 - מחמוד גזמאוי נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

05/03/2015

עפ"ת 36864-12-14 גזמאוי נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט כמאל סעב
המערער מחמוד גזמאוי
נגד
המשיבה מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בשם המערער: עו"ד אמיר מסארוזה

בשם המשיבה: עו"ד בני פסקל - פמ"ח - פלילי

פסק דין

הערעור:

1. לפני ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה, (להלן: "בית המשפט לתעבורה"), אשר ניתן ביום 10/11/14, על ידי כב' השופטת ר. פרסון, בתת"ע 806-01-12.

2. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש ברכיב הפסילה בפועל בלבד.

ההליך בית המשפט לתעבורה:

3. המערער הובא לדין בבית משפט לתעבורה בגין העבירות הבאות:

נהיגה ללא מלווה בשלושת החודשים הראשונים, עבירה לפי סעיף 12א(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), התנהגות בדרך הגורמת נזק לרכוש וחבלה של ממש לאדם, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות") בהקשר עם סעיף 38(3) לפקודה, נהיגה במהירות שאינה תואמת את תנאי הדרך, עבירה לפי תקנה 51 לתקנות ביחד עם סעיף 38(3) לפקודה ונהיגה רשלנית וגרימת חבלה של ממש לפי סעיף 62(2) לפקודה בצירוף סעיף 38(3) לפקודה.

4. בכתב האישום נטען כי ביום 23/5/11 נהג המערער ברכב פרטי בבאקה אלג'רביה ברח' ואדי אלחרוב ונסע לכיוון השכונה המזרחית.

המערער שקיבל את הרישיון ביום 18/5/11, נהג ללא מלווה כנדרש על פי דין.

5. משהבחין המערער בניידת משטרה, האיץ את המהירות ובהגיעו לעקומה ימינה, בלם, איבד שליטה על רכבו והמשיך ישר לתוך חומת בית משמאלו תוך חציית המסלול הנגדי ובדרך זו נהג ברשלנות וללא זהירות.

6. כתוצאה מהתאונה נחבלו חבלות של ממש, הן המערער ששבר קרסול ימין וסבל מפצע קרוע בשוק ימין ובאורך של כ- 20 ס"מ, עקב כך נותח. גם כן הנוסע - הקטין, נחבל ושבר עצם הפרונטאלי מימין ונגרמו לו פצעים בפנים שחייבו טיפול ותפירה.

זאת ועוד, כלי הרכב ניזוק.

7. המערער הודה בעבירות שיוחסו לו, בעניינו הוגש תסקיר של שירות המבחן בשל גילו ולאחר שהצדדים טענו לעונש, הטיל עליו בית המשפט לתעבורה את העונשים הבאים:

80 שעות של"צ, שלושה חודשי מאסר על תנאי ל- 3 שנים כמפורט בגזר הדין, 2,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב- 4 תשלומים, 10 חודשי פסילה בפועל בניכוי חודשיים פסילה מנהלית ו- 5 חודשי פסילה על תנאי ל- 3 שנים.

8. כאמור, הערעור מופנה כנגד רכיב הפסילה בפועל.

טיעוני הצדדים:

9. ב"כ המערער טען כי המדובר בליד 1994 שביצע את העבירה בהיותו בגיל 17 ו- 3 חודשים וכיום הוא כבן 20. בעניינו של המערער הוגש תסקיר חיובי.

לדעת ב"כ המערער, היה ראוי שבית המשפט לתעבורה יאמץ את המלצות שירות המבחן, ומשלא עשה כן, הוא שגה וטעה.

10. לדעת ב"כ המערער, בית המשפט לתעבורה התעלם מההליך השיקומי ואף לא נתן דעתו במידה

מספקת לעובדה שמדובר בקטין. זאת למד הסנגור מכך שהמלה "קטין" הוזכרה רק פעם אחת בגזר הדין.

11. לדעת ב"כ המערער, היה על בית המשפט לתעבורה לקבוע את העונש לאחר שינחה את עצמו בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין; הגם שאינו חל על קטינים, הרי על פי הוראות התיקון [(סע' 40טו(ב) לחוק העונשין)], רשאי בית המשפט להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנחים שבתיקון 113, תוך התאמתם לענישת הקטין. בית המשפט לתעבורה לא פעל בהתאם להוראות הדין, לדעת המערער ומכאן עתירתו להתערבות ערכאת הערעור.

12. עוד טען ב"כ המערער כי בית המשפט לתעבורה התעלם מגישתו של בית המשפט העליון בעניינם של קטינים ובגירים צעירים וקבע מתחם ענישה ההולם את הבגירים בלבד, ובכך הוא החטיא את תכלית התיקון וההלכה המחייבת, והקובעת כי יש להעדיף את הליכי השיקום על פני הליכי הגמול וההרתעה.

13. מנגד, מבקשת המשיבה לדחות את הערעור. לטענתה, העונש שהושת על המערער אינו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת, נהפוך הוא, על פי מדיניות הענישה הנוהגת הוטלו במקרים של בגירים, עונשים של מאסר ממשי ומשלא הוטל על המערער עונש שכזה, הרי הלך בית המשפט לתעבורה לקראתו כברת דרך.

14. עוד הדגיש ב"כ המשיבה כי המערער ביצע את העבירות מספר ימים לאחר שקיבל רישיון הנהיגה, תוך הפרת הכללים הבסיסיים שמחייבים כל נהג חדש. לא זו אף זו, המערער נהג במהירות שאינה תואמת תנאי הדרך כדי לחמוק מהמשטרה, עקב כך איבד את השליטה וסטה לנתיב הנגדי והתנגש בחומת בית. לדעת המשיבה, התמזל מזלם של המערער והנוסע הקטין בכך שנגרמו להם רק את הנזקים, הן לרכוש והן לגוף, כמתואר בכתב האישום.

15. עוד טענה המשיבה כי המערער המשיך וביצע עבירות נוספות לאחר האירוע נשוא הערעור ואף לפני כשבוע נרשם לו דוח עבירה של פניה שמאלה בניגוד לתמרוך האוסר זאת. מה גם, שלגבי העבירות שבהן הורשע (שתיים מהעבירות) נקבעו עונשי מינימום של שלושה חודשי פסילה.

דין והכרעה:

16. לאחר שעיינתי בגזר הדין, בתסקיר שירות המבחן, בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.

כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בגזר הדין של הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בהם נפלה

טעות בגזר הדין או שהעונש חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים - ראו ע"פ 3091/08 **טרייגר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29/1/09), ע"פ 6681/09 **אלחטיב נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.1.10), ע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.4.09), עפ"ת (חי') 23021-07-09 מדינת **ישראל נ' חאדר אסוואד** (ניתן ביום 24.11.09), ע"פ 7563/08 **אבו סביח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4/3/09), ע"פ 5236/05 **עמאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4/3/09) וע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (ניתן ביום 3/7/06). ע"פ 4594/11 **עלא עדס נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 29.1.13) וע"פ 8589/12 **חאלד ביאטרה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 28.1.13).

17. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע המערער מנחה את בתי המשפט להטיל עונש מאסר ממש, אולם משום שמדובר בקטין המצוי על סף הבגירות (היום הוא בגיר, יליד 1994, כבן 21), נהג בו בית משפט לתעבורה במידת הרחמים וחלף הטלת עונש מאסר הטיל עליו צו של"צ בצירוף רכיבי ענישה אחרים, וביניהם עונש הפסילה בפועל של 10 חודשים.

צדקה המשיבה בטענתה כי לצד עבירה זו קבע המחוקק, בסעיף 38 לפקודת התעבורה, עונש פסילה מינימלי של שלושה חודשים, שהוא הסף התחתון ואשר סטייה ממנו לקולא, תעשה רק בנסיבות מיוחדות שיירשמו - ראו לעניין זה פסק דין שנתתי בעפ"ת (חי') 748-08-10 **בוארון אביב נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.9.10). נסיבות העבירות והתנהלות המערער הביאה את בית המשפט לתעבורה להטלת העונשים שנגזרו על המערער, כך שהקלה משמעותית בעונש המאסר הממשי, חייבה איזון ברכיב הענישה של הפסילה בפועל.

18. צדק ב"כ המשיבה משטען שהטלת 10 חודשי פסילה בגין כל העבירות אינה יכולה להיכלל בקטגוריה של הענישה החורגת במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת.

19. כידוע, שעה שמדובר בקטינים תיקון 113 לחוק העונשין אינו חל במישרין, אך בית המשפט רשאי לפסוק בהתאם לרוח התיקון הנ"ל, אם ראה לנכון לעשות כן בהתאם לנסיבות העניין - על השיקולים המנחים את בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של קטין עמד בית המשפט העליון בע"פ 3203/13 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (20/11/13).

20. יש להזכיר גם כן, כי ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בגזר דינה של הערכאה הדיונית, למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן שבהם הוטל עונש החורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת או כאשר קיימת טעות גלויה על פני גזר הדין - לעניין זה ראו ע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (ניתן ביום 3/7/06); ע"פ 3091/08 **טרייגר נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 29/1/09) וע"פ 6681/09 **אלחטיב נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 13/1/10), רע"פ 7389/13 **טייטלבאום נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17/12/13) ורע"פ 7569/13 **חיים נ' מדינת ישראל** (21/11/13).

עניינו של המערער לא נמנה על המקרים החריגים ויוצאי הדופן.

21. בחנתי את גזר דינו של בית המשפט לתעבורה, ועיינתי בתסקיר של שירות המבחן ולא שוכנעתי כי נעלם מעיניו של בית המשפט לתעבורה שיקול מהותי ורלוונטי שמצדיק התערבות ערכאת הערעור.

בית המשפט לתעבורה בחן את כל השיקולים וגזר את דינו של המערער במידתיות ובצורה מאוזנת, על כן אין כל מקום להתערב בגזר הדין.

22. סוף דבר:-

אני מחליט לדחות את הערעור וכפועל יוצא מכך, אני מבטל את צו עיכוב ביצוע העונש, כך שעל המערער להפקיד את רישיונו לאלתר כדי שמניין עונש הפסילה יחל וכן לקיים את יתר רכיבי גזר הדין, לרבות תשלום הקנס.

במידה והמערער טרם החל לשלם את הקנס, מניין הזמן יהיה מיום מתן פסק דין זה.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מפסק דין בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, י"ד אדר תשע"ה, 05 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.